

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה - מדור "טוב הארץ" ח"א - גליון 113 - כד תמוז תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" - עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר הקנה - ד"ה סוד בהמות טהורות וטמאות

אדרבא אימא דקדשים אסור אף בהנאה וחולין באכילה אסור בהנאה מותר, אלא מדכתב רחמנא ודי חלב עזים ללחמך אימא לסחורה ולא באכילה אלא מדכתב ועשרת חריצי חלב האלה תביא אימא ה"נ לסחורה, וכ"ת אין דרכה של מלחמה לסחורה אדרבא עיקר הסחורה במלחמה הוא וכ"ת מדכתב ארץ זבת חלב ודבש ואי לא דשרי לא משתבח ליה אימא הני חזי לסחורה וע"כ משתבח ליה אבל באכילה לא, וכ"ת מקיש חלב לדבש מה דבש מותר באכילה אף חלב מותר באכילה, אדרבא תיקוש דבש לחלב מה חלב אסור באכילה דהוי דבר הבא מן החי אף דבש אסור באכילה וכ"ת דבש תמרים הוא, אומר אני דבש דבורים הוא, אדרבא אימא אית רבוי ואית מיעוט מה מיעוט כל דבש אסור ומאי ריבה ריבה כל דאתי ומשריץ מדג טמא ואתא לומר לנו דפירשא בעלמא הוא, מי לא תנן חלי דיחמורתא מותרת דפרשא בעלמא הוא (בכורות דף ז') כי הוא זרע אייל שהולך בתר האיילתה ולא מזדקקא ליה מפני שרחמה צר (ואזיל בתר חמורתא) ונקפה הזרע מחוץ ונעשה כמו מבוששים (פי' ביצים של זכר) וסברי רבנן לומר ביצים נינהו ואסור ואמר להו רב ספרא זרע דאייל הוא ושרי, והואיל וחלי דיחמורתא שרי דפירשא בעלמא הוא ה"נ לא שנא דמה דדג טמא משריץ פרשא בעלמא הוא, ורבי זבת חלב ודבש מנא לך

דקאי אשניהם להקיש אימא זבת אחלב קאי דא"כ דאתרווייהו קאי ישמיעני דבש ויכתוב זבת דבש חלב ואז נאמר שהוא דבש תמרים וחלב שהוא פשיטא דהוא זב אלא מדכתב זבת חלב ודבש שמע מיניה דפלגינן לדיבוריה ואמרינן זבת חלב לרבווי שבחה ודבש לא קאי אזבת, וא"כ אין לך כח להקיש חלב עם דבש להתיר אלא תקיש דבש עם חלב לאסור ויהא דבש וחלב הכל אסור באכילה, ושבחה לענין המותר בהנאה.

נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה

שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה